

Szanowny Panie Senatorze M. Borowski,

zwracam się do Pana w związku z podjętą inicjatywą ustawodawczą Senatu jako następstwem wyroku TK z dnia 06.06.2019 r. w sprawie P20/16. Obecny kształt art. 25 ust. 1 b i 1c (tym bardziej w powiązaniu jego treści z ww. wyrokiem TK) powoduje dyskryminację wielu obywateli wprowadzeniem w 2012 r. w „ustawie emerytalnej” przepisu nakazującego odliczanie pobranych „wcześniejszych emerytur” przy wyliczaniu przez ZUS emerytury kapitałowej w powszechnym wieku emerytalnym. Brak takiego odliczenia dotyczy obecnie części emerytek z roczników 1949-1952, które zdążyły otrzymać decyzje o przyznanych emeryturach kapitałowych w powszechnym wieku emerytalnym dzięki złożonym wnioskom do ZUS jeszcze przed wejściem w życie ww. ustawy, tj. dniem 1 stycznia 2013 r. Wiele kobiet z tych roczników (w tym moja osoba), dla których prawo do emerytury zostało ustalone na mocy art. 46 w zw. z art. 29 ustawy o emeryturach i rentach z FUS nie zdążyło złożyć stosownych wniosków z powodu braku informacji w tym zakresie, m.in. braku informacji na stronach BIP ZUS, czy też powiadomienia listownego i z tego powodu otrzymują zaniżone emerytury bądź walczą w sądach (z różnym skutkiem) Wprowadzenie ww. zmian w trakcie przebywania tych osób na emeryturach wcześniejszych naruszyło ich prawa nabyte. W uzasadnieniu wyroku Trybunału Konstytucyjnego wskazano, że te emerytki miały możliwość złożenia wniosku do końca 2012r. Była to jednak możliwość czysto teoretyczna, gdyż o tym fakcie nikt ich nie informował. Taka sytuacja tworzy obecnie ewidentną dyskryminację tego grona emerytek wcześniejszych w stosunku do emerytek wcześniejszych z 53 r. i z lat 1949-1952, które złożyły wnioski do końca 2012 r., którzy uniknęli krzywdy spowodowanej wymienionym wcześniej przepisem ustawowym. Uważam, że w następstwie skutków powyższego wyroku TK występuje obecnie powiększenie obszaru nieuzasadnionego, nierównego traktowania i dyskryminacji zabronionej w Konstytucji RP. Zawarte w art. 32 ust. 1 Konstytucji RP postanowienie nakazujące „równe traktowanie każdego” wyraża zasadę obowiązującą zwłaszcza w procesie tworzenia prawa, również w postaci niniejszej inicjatywy ustawodawczej Senatu i nie mogą zawierać postanowień dyskryminujących lub przyznających bezzasadne przywileje. W świetle orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego należy wręcz stwierdzić, iż „równość w prawie” oznacza nakaz jednakowego traktowania podmiotów i sytuacji podobnych. Wszystkie podmioty prawa (sytuacje) charakteryzujące się w równym stopniu daną cechą istotną (relatywną) powinny być traktowane równo, a więc według jednakowej miary, bez zróżnicowań zarówno dyskryminujących, jak i faworyzujących. Wobec powyższego, uważam, że inicjatywa Senatu

nie może się ograniczyć jedynie do „emerytek z rocznika 1953”, ale powinna objąć wszystkie wcześniejsze emerytki z roczników 1949- 1953.

Z poważaniem

Zofia B.